

Abstrakt:

Supervize je v posledních letech dramaticky se rozvíjejícím oborem. Čerpá z velkého množství zdrojů a psychoterapeutické modely jsou jedním z nich. Je významné zabývat se tím, jak mohou teoretická východiska supervizora zabarvovat a ovlivňovat průběh supervize. Tato práce se zaměřuje na možné využití systemického přístupu v supervizi, neboť je v praxi stále více používán. Vzhledem k tomu, že existují jen malé doklady o jeho aplikaci v rámci externí supervize v sociálních a zdravotnických organizacích, je významné obrátit pozornost na zkušenosti supervizorů, kteří jej ve své praxi využívají.

Výzkum se zaměřuje na to, jaké jsou postoje supervizorů k systemickému přístupu a jaké jsou jejich zkušenosti s využíváním tohoto přístupu v supervizní praxi. Pro sběr dat jsou použity semi-strukturované rozhovory doplněné o dotazník, data jsou zpracována kvalitativním způsobem. Z výzkumu jednoznačně vystupuje důraz na postoj supervizorů při uplatňování tohoto přístupu, oproti užívání pouze metodologických postupů. Praxe supervizorů potvrzuje, že systemický přístup je v supervizi velmi dobře uplatnitelný. Za zajímavé lze považovat zjištění, že způsob práce supervizorů koresponduje se současným integrativním trendem v supervizi a že systemický přístup je většinou supervizorů považován za zastřešující přístup („suprateorii“).

Klíčová slova: systemický přístup, postmoderna, konstruktivismus, sociální konstrukcionismus, supervize, kvalitativní výzkum